

Lovas István: Merkel beleszól

2015 február 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az egymással homlokegyenest ellentétes hírek özöne miatt a vizit mérlegének megvonásával nyilván még várni kell.

Angela Merkel német kancellár hétf?i, öt órán át tartó budapesti látogatása önmagában is siker volt abban az

értelemben, hogy bizonyította az ellenkez?jét annak az ellenzéki tézisnek, amely szerint a magyar miniszterelnök hermetikusan elszigetelt.

Arról az „elszigetelt” miniszterelnökr?l van szó, akit az EU leger?sebb hatalmának els? embere után a világ legnagyobb országának vezet?je, Vlagyimir Putyin orosz elnök látogat meg. A hazai ellenzéket nyilván az is kínosan érintette, hogy ellentétben Merkel 2007-es látogatásával, amikor az ellenzékben lév? Fidesz vezet?jét, Orbán Viktort felkereste, február 2-án sem az MSZP-vezér Tóbiás, sem Gyurcsány volt miniszterelnök nem szerepelt a meglátogatandók között Merkel napirendjén.

Az egymással homlokegyenest ellentétes hírek özöne miatt a vizit mérlegének megvonásával nyilván még várni kell. Legalább Putyin elnök látogatásának lezártáig, hiszen a német vezet? budapesti látogatásának f? célja egyértelm?en Magyarország „oroszügyi” álláspontjának alaposabb megismerése, netán annak befolyásolási igyekezete volt.

A hazai sajtó kivételesen abban most csaknem teljességében megegyezett, hogy Angela Merkelt dicsérte. A balliberális sajtó kritika nélkül, az idegen szuperhatalom fejének járó megszokott szolgai rajongással, mint ezt esetében megszoktuk, a jobboldali sajtó pedig udvariasan a pozitívumokat emelte ki.

Ha a szabad sajtó egyik els?rend? feladata a kritika, akkor talán érdemes e látogatást egy eddig nem tárgyalt szempontból is megvizsgálni. Akár úgy, hogy a világ második legbefolyásosabb vezet?jét bíráljuk. Hiszen, mint tudjuk, a magyar sajtó szabad. Ellentétben például Görögországgal, ahol a most menesztett görög kormány egyszer?en bezárta a közszolgálati adókat. Amit Brüsszel is elfelejtett bírálni.

A Merkel-látogatás vitákkal volt terhes. A hazai sajtóbeli összegzéseket ismerjük. De a nyugatiak nagy része is ezt húzta alá tudósításai címeiben: Merkel összecsap Orbánnal a „demokrácia” jelentésér?l (Euobserver.com); Magyarország elsodródik (Frankfurter Allgemeine Zeitung); Angela Merkelt durván elutasítják Magyarországon, amikor Orbán Viktor kiáll az „illiberális” demokrácia mellett (Sydney Morning Herald); Merkel megkísérelte Orbánt

nyomás alá helyezni (Svenska Dagbladet Nyheter); Németország meg akarja akadályozni Magyarország flörtjét Oroszországgal (a svéd közszolgálati rádió online portálja); Merkel sürgeti Orbánt, hogy tartsa tiszteletben az ellenzéket (Euractiv.com). Az N24 nev? német hírcsatorna pedig már a látogatás alatt a képek alatt futó hírekben azt jelentette, Merkel kancellár kioktatta a magyar miniszterelnököt, hogy m?ködjön jobban együtt az ellenzékkel és a civilszervezetekkel. Melyek nem idegen ügynökök, mondta Merkel Budapesten – nyilván annak a Washingtonnak a meglepetésére, ahol e szervezeteket idegen ügynökökként kell regisztrálni az igazságügyi minisztériumban.

Angela Merkel budapesti viselkedésének bírálatát kezdjük egy általános megjegyzéssel. Eddig még soha nem bizonyította be senki, hogy egy szívélyes, diplomatikus, a belügyekbe történ? beavatkozást kerül?, csak a két oldal érdekeit el?mozdítani kívánó kétoldalú csúcstalálkozó kevesebb eredménnyel jár, mint annak ellenkez?je. Nem véletlen, hogy Kína hatalmas ütemben szorította ki Afrikából az amerikai és nyugati befolyást azzal a politikájával, hogy kínai vezet?k soha nem bírálják a meglátogatott országokban tárgyalópartnereiket. Azt is felvethetjük, vajon mit ért el a Nyugat azzal, hogy évtizedeken át bírálta Kína emberjogi és Tibet-politikáját.

De a magyar Külügyminisztérium sem maradhat ki a bírálatból. Már a látogatás el?tt egyértelm? volt, hogy a német kancellár a magyar belpolitikáról is akar beszélni „kollégájával”. Az amerikai AP Merkel szóviv?jére, Steffen Seibertre hivatkozva adott hírt arról, hogy Budapesten megtárgyalják „a magyar belpolitikai fejleményeket”, beleértve „az antiszemita incidenseket”.

Szarvashiba volt a berlini külügyminisztériumtól nem követelni, hogy belpolitikai témák ne szerepeljenek a kancellár napirendjén. Vajon elképzelhet? lett volna, hogy Újdelhiben Merkel a kasztrendszer felszámolását követeli, az ötmilliós Szingapúrban az ottani hibrid demokrácia illiberális részének felszámolását, Szaúd-Arábiában az emberi jogok bevezetését, Izraelben legalább a tíz éven aluli palesztin gyerekek legyilkolásának felfüggesztését?

Magyarországnak igen er?s adui vannak, hogy Németországtól a belügyekbe be nem avatkozást kikövetelje. Nemcsak a harminc harci helikopter megvásárlásának ígéretével a német–francia konzorciumtól, de a magyar fél azzal is vissza tudta volna tartani a belpolitika szerepeltetését, hogy az orosz kérdésben netán akár a valódi szándékhoz képest merevebbnek állítja be a magyar álláspontot, amelyb?l azután Budapest „engedett” volna, ha Merkel tartja magát ígéretéhez, és nem avatkozik be a magyar belügyekbe.

A bátorság szinte mindig kifizet?dik. Nincs olyan szakember, aki ne mondta volna, hogy André Goodfriend mint ügyviv? csupán az amerikai külügyminisztérium álláspontját képviselte, és az új nagykövet ezt folytatja. Nem így történt. Az a magyar hajlandóság, hogy Goodfriendet konkrétumokkal alá nem támasztott korrupciós vádjai miatt akár bíróság elé vigyék, meggy?zte a State Departmentet, hogy a kétoldalú kapcsolatok normalizálása érdekében Colleen Bell nagykövet megérkezte alkalmával érdemes szakítaniuk a régi politikával.

Ami a legnagyobb port felvert, az illiberalizmussal kapcsolatos hajba kapást illeti, a német kancellár megdöbbent?en felkészületlennek mutatkozott, hiszen tudta, hogy újságíró erre rákérdezhet. Illett volna a magyarországi antiszemitizmus „er?södésére” (az bizony er?södik, mondta neki Heisler András Mazsihisz-elnök, csak „nincs rá empirikus bizonyíték”) hangszerelt cikkek mellett a témában legalább egy cikket olvasnia. Azt az alapvet? írást, amely Fareed Zakaria – az egyetlen élvezhet? CNN-m?sor, a GPS házigazdája – tollából jelent meg a Foreign Affairs, a vezet? amerikai külpolitikai folyóirat 1997. évfolyamának utolsó számában. És akkor nem kellett volna Merkelnek azt mondania, hogy az illiberalizmust nem tudja értelmezni.

Az ATV-ben szerdán a magyar–amerikai ellentétek ügyében sarokba szorított Jeszenszky Géza volt szuper-transzatlantista külügyminiszter csak annyi ellenérvet tudott felhozni a Washingtonnal szemben az Orbán, Kövér és Lázár kemény kritikáit idéz? Mészáros Antóniának, hogy „a szövetségesekkel nem vitázunk”.

Jól elszólta magát.

Lovas István – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló